

# Книга Даниїла — номер сто п'ятдесят шість

*Розкриття останнього видіння Даниїла: міллеритська перспектива на пророчі істини для нашого часу*

Jeff Pippenger

2024-03-24

Ми починаємо розгляд останнього видіння Даниїла, застосовуючи принцип, представлений Альфою й Омегою, який вказує, що Він завжди пов'язує кінець із початком. Тому Белтешазар, який є Даниїл у самому першому вірші останнього видіння Даниїла, також буде представлений в останній частині того самого видіння. Ми встановили, що Белтешазар представляє Божий завітний народ останніх днів, який розуміє «хазон» — видіння пророчої історії, позначене словом «річ» у першому вірші. Це видіння пророчої історії — це «сім разів» із Левита, двадцять шостий розділ, що дорівнює двом тисячам п'ятстам двадцяти рокам. Белтешазар також розуміє «видіння» у першому вірші, тобто видіння «маре» на дві тисячі триста років, яке представляє раптову появу Христа.

У дванадцятому розділі Даниїл представляє рух першого ангела, а також рух третього ангела, бо обидва рухи виконують притчу про десять дів. У дванадцятому розділі є щонайменше п'ять істин, які були частиною руху міллеритів і представляють істини, які рух третього ангела також повинен пережити й зрозуміти. Обидва рухи виконують притчу про десять дів, і мудрі діви обох рухів мають зрозуміти цей пророчий факт. Обидва рухи повинні зрозуміти першу пророчу істину, до усвідомлення якої був приведений Міллер, як це представлено у двадцять шостому розділі книги Левит — «сім часів». Інші три паралельні переживання та розуміння містяться в останніх кількох віршах розділу.

І від часу, коли буде припинена щоденна жертва і поставлена гидота спустошення, минуть тисяча двісті дев'яносто днів. Блаженний, хто чекає і досягне тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів. А ти йди своїм шляхом до кінця: бо ти спочинеш і постанеш у своїй долі наприкінці днів. Даниїл 12:11–13.

Залишок Божого народу у книзі Об'явлення має три основні пророчі ознаки. Вони дотримуються Божих заповідей, мають віру Ісуса й тримаються духу пророцтва.

І він каже мені: Напиши: Блаженні ті, що покликані на весільний бенкет Агнця. І він каже мені: Це істинні слова Божі. І я впав до його ніг, щоб поклонитися йому. А він сказав мені: Гляди, не роби цього; я співслуга твій і братів твоїх, що мають свідчення Ісуса; поклонися Богові, бо свідчення Ісуса є духом пророцтва. Об'явлення 19:9, 10.

Міллеріти правильно розуміли, що «щоденне» у книзі Даниїла символізувало язичництво, і що «час, коли „щоденне“ було „забане“» — це 508 рік. Відкидати цю істину — означає відкидати авторитет «Свідчення Ісуса», яке «є Духом пророцтва», бо Дух пророцтва чітко засвідчує, що міллеріти мали рацію у своєму розумінні «щоденного».

Тоді я побачив щодо 'Щоденного', що слово 'жертва' було додане людською мудрістю і не належить до тексту; і що Господь дав правильний погляд на нього тим, хто виголосили клич про годину суду. Коли існувала єдність, до 1844 року, майже всі були одностайні щодо правильного розуміння 'Щоденного'; але після 1844 року, в замішанні, були прийняті інші погляди, і за цим послідували темрява й замішання. Review and Herald, 1 листопада 1850 р.

Мілерити розуміли, що спротив поганства проти піднесення папства до влади у 538 році було усунуто у 508 році. Мілерити мали рацію, але їхнє розуміння було обмеженим. Божий народ останніх днів, який у першому вірші представлений Валтасаром, побачить, що період від 508 до 538 років є пророчим періодом, який був прообразом тридцяти років підготовки в історії Христа, що передували Його наділенню силою під час хрещення. Вони побачать, що цей пророчий період також представляє пророчий період від 1776 до 1798 років, і що всі три ті періоди означають час запечатування ста сорока чотирьох тисяч, який розпочався 11 вересня 2001 року і завершиться при скорому запровадженні недільного закону.

У дванадцятому розділі Даниїл представляє міллеритів і п'ять важливих істин та переживань, які мають повторитися в тих, кого представляє Белтешаззар. Третя істина й переживання міллеритів — "правильне розуміння 'щоденного,' ... Господь дав ... тим, хто виголошував клич години суду." Відкинути цю істину — означає відкинути праці Еллен Уайт, які є Духом пророцтва. Четверта істина й переживання міллеритів та посланців третього ангела — це пророцтво про тисячу триста тридцять п'ять років, яке почалося того року, коли "щоденне" було відняте, у 508 році.

Починаючи з 508 року, тисяча триста тридцять п'ять років приводить до 1843 року, але не просто до 1843 року, бо пророцтво насправді точно вказує на останній день 1843 року, адже в ньому сказано: «Блажен, хто очікує і досягає тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів». Єврейське слово, перекладене як «cometh», — «naga», і воно означає «доторкнутися» або «покласти руки». Отже, пророцтво означає: «блажен, хто очікує і» доторкається або покладає руки на 1843 рік.

Благословення очікування в історії міллеритів було для тих мудрих дів, які пережили перше розчарування, але чекали на видіння, що забарилося. Коли міллерити чекали на «видіння, що забарилося» у виконання притчі про десятьох дів і другого розділу книги Авакума, вони були благословенні. У той період зволікання вони побачили, що виконують притчу, і що наприкінці видіння «заговорить». Їхній час очікування та розчарування ґрунтувалися на неправильному визначенні того, що дві тисячі триста років завершаться 1843 року, але видіння насправді стосувалося 1844 року. Їхнє розчарування ґрунтувалося на досвіді, викликаному тим, що 1843 рік закінчився без повернення Христа. Їхнє розчарування, і благословення, проголошене над тими, хто згодом вирішив чекати, — усе це ґрунтувалося на самому останньому дні 1843 року, який «торкається» або «досягає» 1844 року.

Досвід першого розчарування, як виконання притчі про десять дів, усвідомлюється і повторюється тими, кого представляє Валтасар. П'ята істина й досвід, які будуть визнані

тими, кого представляє Валтасар, полягають у тому, що "наприкінці днів" Даниїл "встане у своєму жеребі".

«Даниїл стоїть на своїй жеребній долі відтоді, як було знято печать і світло істини засяяло над його видіннями. Він стоїть на своїй жеребній долі, несучи свідчення, яке мало бути зрозуміле наприкінці днів». Sermons and Talks, volume 1, 225, 226.

Міллеріти пережили процес очищення, здійснений завдяки зростанню знань, яке прийшло з книги Даниїла, коли її було розкрито у 1798 році. Ті, кого представляє Валтешацар, переживуть процес очищення, здійснений завдяки зростанню знань, яке прийшло з книги Даниїла, коли її було розкрито у 1989 році. Вони також розуміють, що книга Даниїла має особливе призначення в запечатуванні ста сорока чотирьох тисяч.

"Коли Бог доручає чоловікові особливе завдання, він має стояти на своєму жеребі й місці, як Даниїл, готовий відповісти на поклик Божий, готовий виконати Його задум." Видання рукописів, том 6, 108.

Як колишні лаодикійці, ті, кого представляє Белтешацар, усвідомлять, що саме через книги Даниїла та Об'явлення, які є однією й тією самою книгою, звершується останнє пробудження.

«Коли книги Даниїла й Об'явлення будуть краще зрозумілі, віруючі матимуть зовсім інший релігійний досвід... Одне безперечно стане зрозумілим із вивчення Об'явлення — що зв'язок між Богом і Його народом є тісним і визначеним». Віра, якою я живу, 345.

Як колишні лаодикійці, вони вже усвідомлять свій лаодикійський стан і те, що духовно були такі ж мертві, як долина сухих кісток, і, у відповідь на пряме свідчення щодо їхнього мертвого й загубленого стану, визнають своєю першочерговою потребою ожити.

"Відродження істинного благочестя серед нас є найбільшою й найнагальнішою з усіх наших потреб. Шукати цього має бути нашою першою справою." Вибрані послання, книга 1, 121.

Біблійна обітниця полягає в тому, що кожен, хто шукає, знайде, і тоді Святий Дух приведе його до розуміння того, що саме книги Даниїла й Об'явлення спричиняють необхідне пробудження.

"Коли ми, як народ, зрозуміємо, що означає для нас ця книга, серед нас настане велике відродження." Свідчення для служителів, 113.

Кінець останнього видіння Даниїла, як це подано в дванадцятому розділі, визначає досвід, який формує Божий завітний народ останніх днів, представлений у першому вірші останнього видіння постаттю Белтешацара. Там Даниїл, представлений як Белтешацар, розуміє і внутрішнє видіння про дві тисячі триста років, і зовнішнє видіння про дві тисячі п'ятсот двадцять років. Він розуміє «слово» і «видіння». Він розуміє видіння хазон і видіння маре. Він розуміє попірання святині й воїнства та відновлення святині й воїнства. Він розуміє як видіння на річці Улай, так і на річці Хіддекел.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Потрібне набагато глибше вивчення Слова Божого; особливо слід приділити увагу книгам Даниїла та Об'явлення, як ніколи раніше в історії нашої праці. Можливо, нам доведеться менше говорити в деяких питаннях щодо римської влади та папства; але ми повинні звертати увагу на те, що пророки й апостоли написали під натхненням Святого Духа Божого. Святий Дух так упорядкував усе — і в даруванні пророцтва, і в зображених подіях, — щоб навчити, що людського діяча слід тримати поза полем зору, прихованим у Христі, а Господа Бога неба та Його закон — звеличувати. Читайте книгу Даниїла. Відтворюйте, пункт за пунктом, історію царств, представлених там. Погляньте на державних мужів, ради, могутні війська, і побачте, як Бог діяв, щоб упокорити гордість людей і покласти людську славу в порох....

Світло, яке Даниїл отримав від Бога, було дано саме для цих останніх днів. Видіння, які він бачив на берегах Улая та Хіддекелу, великих річок Шінеару, тепер сповнюються, і всі провіщені події незабаром збудуться.

Розгляньте обставини єврейського народу, коли були дані пророцтва Даниїла.

Приділяймо більше часу вивченню Біблії. Ми не розуміємо Слова так, як слід. Книга Об'явлення починається закликом до того, щоб ми зрозуміли повчання, яке вона містить. 'Блаженний, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва', — проголошує Бог, — 'і дотримуються того, що в ньому написано, бо час близький.' Коли ми як народ зрозуміємо, що ця книга означає для нас, серед нас буде велике пробудження. Ми не до кінця розуміємо уроки, яких вона навчає, попри настанову, дану нам, досліджувати й вивчати її.

У минулому вчителі заявляли, що книги Даниїла та Одкровення — запечатані, і люди відвернулися від них. Завісу, позірна таємничість якої перешкоджала багатьом підняти її, Сама Божа рука зняла з цих частин Його Слова. Саме ім'я «Одкровення» спростовує твердження, що це запечатана книга. «Одкровення» означає, що щось важливе розкривається. Істини цієї книги адресовані тим, хто живе в ці останні дні. Ми стоїмо зі знятою завісою у святому місці священних речей. Не слід стояти зовні. Ми маємо увійти не з недбалими, неблагоговійними думками, не поспішними кроками, а з благоговінням і страхом Божим. Ми наближаємося до часу, коли пророцтва книги Одкровення мають сповнитися....

Ми маємо Божі заповіді і свідчення Ісуса Христа, що є духом пророцтва. У Божому слові можна знайти безцінні самоцвіти. Ті, хто досліджує це слово, повинні зберігати ясність розуму. Вони ніколи не повинні потурати збоченому апетиту у їжі й питті.

Якщо вони це зроблять, розум буде спантеличений; вони не зможуть витримати напруги, потрібної, щоб заглибитися і з'ясувати значення тих речей, які стосуються заключних сцен історії цієї землі.

Коли книги Даниїла та Об'явлення стануть краще зрозумілими, віруючі матимуть цілком інший релігійний досвід. Їм буде дано такі проблиски відчинених небесних брам,

що серце й розум переймуться тим характером, який усім належить сформувати, щоб осягнути блаженство, яке має стати нагородою чистих серцем.

Господь благословить усіх, хто смиренно й лагідно шукатиме розуміння того, що відкрито в Одкровенні. У цій книзі міститься стільки всього, пройнятого безсмертям і сповненого слави, що всі, хто ревно її читає й досліджує, отримують благословення, обіцяне тим, 'що чують слова цього пророцтва і зберігають те, що в ньому написано'.

Одне безперечно стане зрозумілим із вивчення Об'явлення — що зв'язок між Богом і Його народом є тісним і визначеним.

Видно дивовижний зв'язок між небесним всесвітом і цим світом. Те, що було відкрито Даниїлу, згодом було доповнене об'явленням, даним Іванові на острові Патмос. Ці дві книги слід уважно вивчати. Двічі Даниїл запитував: «Скільки ще часу до кінця часу?»

І почув я, але не зрозумів; тоді сказав я: О мій Господи, який буде кінець цих речей? І Він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо слова закриті й запечатані до часу кінця. Багато хто очиститься, збілється і буде випробуваний; а нечестиві чинитимуть нечестиво: і жоден із нечестивих не зрозуміє; а мудрі зрозуміють. І від часу, коли буде скасована щоденна жертва і поставлена гидота спустошення, буде тисяча двісті дев'яносто днів. Блаженний, хто очікує й дійде до тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів. А ти йди своєю дорогою до кінця: бо ти спочинеш і станеш у своїй долі наприкінці днів.'

Це був Лев із племені Юди, який зняв печаті з книги і дав Іванові одкровення про те, що має статися в ці останні дні.

Даниїл став у своїй долі, щоб дати своє свідчення, яке було запечатане до часу кінця, коли нашому світові мала бути проголошена перша ангельська вістка. Ці питання мають надзвичайну важливість у ці останні дні; але тоді як «багато хто очиститься, вибілється й буде випробуваний», «безбожні чинитимуть безбожно, і жоден із безбожних не зрозуміє». Як це істинно! Гріх — це порушення Божого закону; і ті, хто не прийме світла щодо Божого закону, не зрозуміють проголошення першої, другої та третьої ангельських вісток. Книга Даниїла розпечатується в Об'явленні Івана і веде нас до останніх сцен історії цієї землі.

"Чи зважатимуть наші брати на те, що ми живемо серед небезпек останніх днів? Читайте Об'явлення у зв'язку з книгою Даниїла. Навчайте цьому." Свідчення для служителів, 112-115.